

EL SAGRAMENT DELS SAGRAMENTS

per JEAN CORBON

L'Eucaristia és el *Sagrament dels sagraments*, on el Cos de Crist desplega totes les energies de la seva transfiguració i *acompleix* el seu misteri en l'Església. En aquest sagrament el Pare ens fa participar en la seva comunió en la litúrgia eterna. Però d'aquesta celebració, el gran liturg és el seu Esperit Sant. És ell qui ens fa viure l'Eucaristia com la simfonia misteriosa del Verb encarnat; per ell, tot allò que viu i respira és reunit en la unitat del Fill i canta la joia del Pare.

Com en un preludi, l'Esperit Sant ens obre per començar a la litúrgia que celebrarem. Després, en un primer moviment, el de la *Litúrgia de la Paraula*, ens manifesta el Senyor que ve. En un segon moviment, el de la *Pregària Eucarística*, realitza per a nosaltres la Pasqua del Crist. Aquesta transformació s'acaba, en un tercer moviment, amb la *Comunió* amb el Cos de Crist. Llavors, com en un *finale* on tot comença, l'Esperit ens obre a la litúrgia feta vida.

De tota manera, aquesta gran Pasqua de la història, la nostra litúrgia no la realitza pas sense comptar amb nosaltres; ens hi hem de preparar i hi hem de respondre. La celebració és una sinergia constant entre ell i nosaltres. Per això, en el cor de cada un dels moviments de la litúrgia eucarística vivim amb ell com una mena de ritme a dos temps: el del desvetllament de la nostra fe i el de l'esdeveniment de la fe. L'Esperit ens obre els ulls perquè reconeguem el Senyor, recull els nostres cors perquè acullin el Verb, fa més intensa la nostra fam perquè el Pa de vida ens sacii, ens fa morir a nosaltres mateixos perquè ressuscitem amb el Crist, es fa la nostra joia perquè nosaltres esdevinguem la joia del Pare, es deixa aspirar per nosaltres perquè puguem donar Vida als nostres germans.

En l'economia del misteri com en la seva litúrgia, té la primacia el moviment d'amor pel qual el Pare ens dóna la seva Paraula. Només el Pare pot comprendre aquesta Paraula: l'ha lliurada en l'economia i ara ella li retorna en la litúrgia. Sembrada en el Fill únic, ara fructifica en els fills d'adopció.

La segona sinergia de l'Esperit i de l'Església consistirà, precisament, en el fet que la Pasqua de Jesús esdevingui la nostra. La litúrgia de la Paraula tendia cap aquest memorial. No per a desvetllar-ne el record, com si l'hora de Jesús es trobés en el passat: aquesta hora és el temps nou que suscita la Pregària Eucarística. Tampoc per a repetir-la: som nosaltres que ens fem presents en el Crist crucificat i ressuscitat. Sinó per a accomplir en nosaltres, els membres del seu Cos, allò que ell ha viscut una vegada per totes.

En l'esdeveniment de la Comunió, ens convertim en Aquell que hem acollit, en qui l'Esperit ens ha transformat. El fruit de l'Eucaristia, vers el qual tendeix tota la força del riu de l'aigua de la Vida, és la Comunió de la santa Trinitat, la Koinonia.

Hi ha un preludi i un final, massa sovint desconeguts, que emmarquen la sinergia de l'Esperit i de l'Església sobre la qual descansen els tres moviments de la celebració. En una primera benedicció, l'Esperit Sant ens ha obert a la Litúrgia que anem a celebrar; en una darrera benedicció, ens envia cap a la Litúrgia que cal viure. En el fons, l'Eucaristia es desplega entre aquestes dues kènosis, la del Verb en el seu Cos personal i la de l'Esperit en el Cos del Crist que és l'Església.